

de Rechtspraak

GEMEENTE BEEMSTER

registratienr.: B-2-2697

Ingek. d.d.: 12 JUL 2013

sector: P.I. 10000

kopie:

archiefcode:

[] AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX (0299) 48 05 80

 het College van Burgemeester en Wethouders
 Gemeente Beemster
 Postbus 15
 1440 AA Purmerend

GEMEENTE PURMEREND

Nr.:

Ontv.: - 8 JUL 2013

Proc.eig.: BJOZ

 Paraaf
 indelen:

Kopie:

 Rechtbank Noord-Holland
 Locatie Haarlem
 Bestuursrecht

 bezoekadres
 Stationsplein 80
 2011 LM Haarlem

 correspondentieadres
 Postbus 1621
 2003 BR Haarlem

t (023) 888 44 44

 f (023) 888 39 76
 Bestuursrecht
 Fax (023) 888 39 77/73
 Belastingrecht
 www.rechtspraak.nl

datum	5 juli 2013
onderdeel	Kamer 2
contactpersoon	mevr M.M.A. van der Meer
doorkiesnummer	(023) 888 39 12
ons kenmerk	zaaknummer HAA 12 / 4256 WRO V00
uw kenmerk	B-12-02687/12573
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	(023) 888 39 76
onderwerp	het beroep van Stichting Nekkerzoom e.a. te Zuidoostbeemster

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer HAA 12 / 4256 WRO V00 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 12/4256

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 5 juli 2013 in de zaak tussen

Stichting Nekkerzoom, te Beemster,
en
Stichting Behoud Waterland, te Waterland,
eiseressen
(gemachtigde: mr. J.E. Dijk),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Beemster, verweerder
(gemachtigde: mr. T.J.W. Bult).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **Gebr. Van 't Hek B.V.** (hierna: Van 't Hek), te Zuidoostbeemster
(gemachtigde: mr. F. Güner).

Procesverloop

Bij besluit van 25 mei 2010 heeft verweerder Van 't Hek onder ontheffing van het bestemmingsplan ex artikel 3.22 van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) bouwvergunning verleend voor het voor 5 jaar oprichten van een kantoorgebouw op het perceel Nekkerweg 63 te Zuidoostbeemster.

Bij uitspraak van 18 januari 2011 heeft deze rechtbank de daartegen ingestelde beroepen gegrond verklaard en het besluit vernietigd. Bij uitspraak van 18 april 2012 (LJN: BW3060) heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) de bestreden uitspraken in hoger beroep, ingesteld door zowel verweerder als Van 't Hek, bevestigd.

Bij besluit van 31 juli 2012, verzonden op 2 augustus 2012 (het bestreden besluit), heeft verweerder Van 't Hek onder ontheffing van het bestemmingsplan bouwvergunning verleend voor 5 jaar, met ingang van oktober 2010, voor het oprichten van een kantoorgebouw op het perceel Nekkerweg 63 te Zuidoostbeemster.

Eiseressen hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 22 maart 2013. Eiseressen hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigde. Tevens waren aanwezig F.H.M. Beekers,

mevrouw Dorland en M. Plantinga, allen van de Stichting Nekkerzoom. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig drs. R.W.J. Sterenborg, werkzaam bij de gemeente Beemster. Derde-partij heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. G.H.J. Heutink, kantoorgenoot van gemachtigde. Tevens waren aanwezig J.M. Borst en mr. F. Güner.

Overwegingen

1. Bij de beoordeling van deze zaak gaat de rechtbank uit van de feiten en omstandigheden zoals deze zijn vastgesteld bij uitspraak van de Afdeling op 18 april 2012 (LJN: BW3060).
2. Hierin heeft de Afdeling het volgende geoordeeld. *“Nu ten tijde van het besluit van 25 mei 2010 onvoldoende duidelijkheid bestond over het ter plaatse te voeren ruimtelijk beleid en het nieuwe bestemmingsplan, waarvan het voorontwerp in april 2011 ter inzage is gelegd, om die reden voor het desbetreffende gebied een conserverend karakter heeft, zodat de oprichting van het beoogde permanente kantoorgebouw hiermee niet planologisch mogelijk wordt gemaakt, bestond ten tijde van de besluitvorming onvoldoende zekerheid dat Van 't Hek het permanente kantoorgebouw binnen vijf jaar zal hebben gerealiseerd, zodat het tijdelijke kantoorgebouw niet meer nodig is.(..)”*
Ook heeft de Afdeling overwogen: *“Dat Van 't Hek thans een aanvraag om verlening van een omgevingsvergunning heeft ingediend, biedt evenmin voldoende zekerheid dat Van 't Hek het permanente kantoorgebouw binnen vijf jaar zal hebben gerealiseerd. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat het bouwplan in strijd is met, zowel het thans geldende, als het in voorbereiding zijnde bestemmingsplan. Voorts is niet in geschil is dat het bouwplan niet strookt met het gevoerde provinciaal beleid, zoals dat is neergelegd in artikel 14 van de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie.”*
3. Verweerder heeft opnieuw een procedure gevolgd als beschreven in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Op 7 juni 2012 heeft verweerder het ontwerpbesluit tot het verlenen van een tijdelijke ontheffing en bouwvergunning voor een tijdelijk kantoorgebouw ter inzage gelegd.
Bij besluit van 19 juli 2012 hebben Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord-Holland (hierna: GS) een ontheffing van de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) verleend voor een permanent kantoorgebouw.
Op 5 augustus 2012 heeft verweerder het ontwerpbesluit van een omgevingsvergunning voor het bouwen van een (permanent) kantoorgebouw ter inzage gelegd. Deze omgevingsvergunning (eerste fase) is verleend op 25 oktober 2012.
4. In het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat sinds 25 mei 2010 de feiten en omstandigheden zijn veranderd en dat de aanvraag voor een permanent kantoorgebouw binnen enkele maanden wordt verwacht, waarna een permanent kantoorgebouw kan worden gerealiseerd. Daarna zal geen behoefte meer zijn voor het tijdelijke kantoorgebouw, zodat dit zal worden afgebroken vóór november 2015.
5. Eiseressen hebben beroep ingesteld omdat zij menen dat de verleende vergunning tot gevolg heeft dat de landschappelijke waarden van de Beemster in ontoelaatbare mate worden aangetast.
6. Verweerder en de derde partij hebben zich op het standpunt gesteld dat de Stichting

Behoud Waterland geen belanghebbende is in de zin van het derde lid van artikel 1:2 van de Awb. Uit de statutaire doelstelling van deze stichting volgt dat het doel van de stichting het behoud en herstel van de functies van het natuurlijk milieu en het landelijk karakter van Waterland is, alsmede het bevorderen van een zo gunstig mogelijk leefklimaat. Het begrip Waterland is niet gedefinieerd, maar de gemeente Beemster maakt, zo wordt betoogd, geen deel uit van de gemeente Waterland.

7. Voor de vraag of een rechtspersoon belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb, is bepalend of de rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken algemeen of collectief belang in het bijzonder behartigt. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 15 februari 2012 (LJN: BV5109) is de rechtbank van oordeel dat de Stichting Waterland rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken belangen in het bijzonder behartigt. Ter zitting is verklaard dat met het in de statuten aangeduide Waterland de regio Waterland wordt bedoeld. Deze regio bestaat uit acht gemeenten in het gebied dat wordt omsloten door de Beemster, de Zeevang, het Wormerland en het landelijk deel van het stadsdeel Amsterdam Noord. De rechtbank trekt hieruit de conclusie dat de Stichting Behoud Waterland belangen behartigt in het gebied van de gemeente Beemster. Ook acht de rechtbank de Stichting Nekkerzoom ontvankelijk in haar beroep gelet op haar statutaire doelstelling en feitelijke werkzaamheden. Beide stichtingen behartigen dus rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken belangen, zodat zij als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 van de Awb kunnen worden aangemerkt.

8. Eiseressen hebben aangevoerd dat het kantoorgebouw niet voorziet in een tijdelijke behoefte. De behoefte is namelijk permanent. Om deze reden moet het tijdelijke kantoorgebouw op termijn wijken voor een permanent kantoor. Zij verwijzen naar de Memorie van Toelichting waarin expliciet is gesteld dat als er geen sprake is van een voorziening in een tijdelijke behoefte, er geen ruimte is om toepassing te geven aan artikel 3.22 Wro (Kamerstukken II 2002-2003, 28916, nr. 3, p. 103).

9. Op grond van artikel 3.22, eerste lid, van de Wro kunnen burgemeester en wethouders met het oog op de voorziening in een tijdelijke behoefte voor een bepaalde termijn ontheffing verlenen van een bestemmingsplan. De termijn kan ten hoogste vijf jaar belopen. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 3.22, eerste lid, van de Wro volgt dat ontheffing kan worden verleend indien tijdelijk behoefte bestaat aan de voorziening waarvoor de ontheffing wordt verleend. Zoals de Afdeling in een uitspraak van 17 maart 2010 (LJN: BL7731) heeft overwogen, heeft de wetgever geen beperking maar een voortzetting beoogd van het toepassingsbereik zoals dat voortvloeit uit de jurisprudentie ter zake van het voorheen geldende artikel 17 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO). In haar uitspraak van 21 maart 2012 (LJN: BV9463) heeft de Afdeling overwogen dat voor toepassing van artikel 3.22, eerste lid, van de Wro vereist is, dat aannemelijk is dat na het verstrijken van de gestelde termijn geen behoefte meer bestaat aan de tijdelijke voorziening. Vast staat dat het kantoorgebouw waarvoor tijdelijk ontheffing en bouwvergunning is verleend voorziet in de behoefte aan kantoorruimte totdat het permanente kantoorgebouw zal zijn gerealiseerd. Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat dit tijdelijke kantoorgebouw een tijdelijke voorziening inhoudt voor een bestaande behoefte, waarvoor, gelet op jurisprudentie van de Afdeling, met toepassing van artikel 3.22, eerste lid, van de Wro ontheffing van het bestemmingsplan kan worden verleend. De beroepsgrond

slaagt niet.

10. Voorts menen eiseressen dat verweerder niet in redelijkheid een beroep op het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied 2012 kan doen. De beroepstermijn tegen het nieuwe bestemmingsplan was ten tijde van het indienen van het beroep tegen het bestreden besluit nog niet versteken. Eiseressen gaan tegen het nieuwe bestemmingsplan beroep instellen, met name tegen de mogelijkheden die het biedt voor de Nekkerweg 63. Tevens hebben eiseressen aangevoerd dat verweerder zich, gelet op de inhoud van de door eiseressen ingediende zienswijzen tegen het ontwerpbesluit en het ontheffingsbesluit van GS, niet op het standpunt kan stellen dat sprake is van een tijdelijk kantoor, aangezien het definitieve kantoor niet vergund kan worden. Ook is het definitieve kantoor niet opgenomen in het nieuwe bestemmingsplan "Buitengebied 2012". Er is nog steeds onvoldoende zekerheid dat het permanente kantoorgebouw kan worden gerealiseerd. Een concreet zicht op een einde van het tijdelijke kantoorgebouw bestaat dan ook niet. In die zin is de uitspraak van de Afdeling van 18 april 2012 nog steeds onverminderd van toepassing.

11. Op 24 januari 2012 heeft de gemeenteraad van Beemster besloten planologisch medewerking te verlenen aan het permanente kantoorgebouw. Op 28 maart 2012 heeft verweerder bij GS ontheffing gevraagd van de PRVS. Bij besluit van 19 juli 2012 heeft GS deze ontheffing verleend. Kort na het bestreden besluit heeft verweerder het ontwerp van een omgevingsvergunning voor het permanente kantoorgebouw ter inzage gelegd. Op het moment dat het bestreden besluit op 31 juli 2012 werd genomen, hadden verweerder, de gemeenteraad van Beemster en GS daadwerkelijk planologisch medewerking verleend voor het realiseren van het permanente kantoorgebouw. Daarmee bestaat er voldoende zekerheid dat het permanente kantoorgebouw kan worden gerealiseerd. De omstandigheid dat tegen de besluiten van de verschillende bestuursorganen nog zienswijzen en rechtsmiddelen kunnen worden ingediend, maakt dit niet anders. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit dan ook op het standpunt kunnen stellen dat het kantoorgebouw waarvoor tijdelijk ontheffing en bouwvergunning is verleend, een tijdelijke voorziening is.

12. Tot slot zijn eiseressen van mening dat de periode waarvoor ontheffing kan worden verleend niet in redelijkheid vanaf oktober 2010 kan worden berekend. Reeds sinds 2007 wordt voorzien in de behoefte aan kantoorruimte door het illegaal plaatsen van portocabins op nagenoeg dezelfde locatie met het doel er dezelfde kantoorwerkzaamheden te verrichten.

13. Verweerder heeft er op gewezen dat het bestreden besluit ziet op het in afwachting van permanente kantoorruimte plaatsen van een (tijdelijke) kantoorgebouw. Hiervoor is vergunning aangevraagd op 27 januari 2010. Het tijdelijke kantoorgebouw is na afgifte van het (inmiddels vernietigde) besluit van 25 mei 2010 geplaatst in oktober 2010. Verweerder gaat naar het oordeel van de rechtbank terecht uit van het moment van realisatie van het tijdelijke kantoorgebouw. Dat er daarvoor ook al portocabins als kantoorruimte hebben gefungeerd maakt dit niet anders, omdat dit niet afdoet aan de behoefte aan tijdelijke kantoorruimte totdat het permanente kantoorgebouw is gerealiseerd.

14. De rechtbank verklaart het beroep ongegrond. Voor een veroordeling in de kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J. van Brussel, rechter, in aanwezigheid van drs. M.A.J. Arts, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 5 juli 2013.

griffier

rechter

afschrift verzonden aan partijen op:

05-07-2013

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland